

ارزیابی و بررسی روش های مقابله با حمله سیاه چاله بر روی پروتکل مسیریابی AODV

سینا شهابی رابری، مهدیه قزوینی

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد بافت

۲- عضو هیئت علمی بخش مهندسی کامپیوتر دانشگاه شهید باهنر کرمان

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بافت، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، بافت، ایران

آدرس پست الکترونیکی نویسنده رابط mghazvini@uk.ac.ir

نام ارائه دهنده: سینا شهابی

خلاصه

شبکه های موردی به شبکه هایی اطلاق می شود که در آن ها هیچ زیرساخت از پیش تعیین شده ای وجود ندارد و به علت عدم مدیریت متمرکز، گره ها مدام در حال تغییر توپولوژی شبکه هستند. گره ها برای ارسال بسته های داده به یکدیگر باهم همکاری می کنند و جهت یافتن یک مسیر به مقصد از پروتکل های مسیریابی استفاده می کنند. با توجه به آسیب پذیری امنیتی پروتکل های مسیریابی، امنیت باید به عنوان یک نکته اصلی و حیاتی در طراحی الگوریتم های جدید در نظر گرفته شود. هدف این مقاله معرفی و بررسی روش های مقابله با حمله سیاه چاله است که تمامی این روش ها تلاش می کنند سطح قابل قبولی از امنیت را برای شبکه های موردی در مقابل این حمله فراهم کنند. با توجه به ضعف شبکه های موردی در مقابل حملات سیاه چاله، تمرکز اصلی ما در این مقاله بر این است که به بررسی و تحلیل راهکارهای جدید و موجود در این زمینه بپردازیم و آن ها را مورد ارزیابی قرار دهیم.

کلمات کلیدی: امنیت، پروتکل مسیریابی AODV، حمله سیاه چاله، شبکه های موردی.

۱. مقدمه

اغلب شبکه های بی سیم به صورت باساختار^۱ پیاده سازی می شوند. معماری معمول در شبکه های بی سیم بر مبنای استفاده از نقطه مرکزی^۲ است، با نصب یک نقطه مرکزی، عملاً مرزهای یک سلول مشخص می شود. گستره ای که یک نقطه مرکزی پوشش می دهد را BSS^۳ می نامند. مجموعه ی تمامی

^۱ Infrastructure

^۲ Access Point

^۳ Basic Service Set